

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] banken vil selvfølgelig stadig med Opmærksomhed følge Forholdet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen dvælede indgaaende ved Valutalovens Hovedformaal: det handelspolitiske, det beskæftigelsesmæssige og det valutamæssige. Det ærede Medlem var enig i, at det var nødvendigt at have et Redskab til Varetagelse af vore handelspolitiske Interesser, i første Række Landbrugets, men ogsaa de øvrige Erhvervs Eksportinteresser. I denne Forbindelse gjorde det ærede Medlem gældende, at Spørgsmaalet om Landbrugseksporten ikke alene berørte Landbruget selv, men at Landbrugseksportens Opretholdelse var en fælles Erhvervs- og Samfundsinteresse, og at de Foranstaltninger, der i Henhold til Valutaloven eller paa anden Maade blev truffet til Støtte for Landbrugseksporten, derfor ikke alene var af Betydning for Landbruget, men ogsaa for det øvrige Samfund. I dette Synspunkt, at Landbrugseksporten er et Led i og en Del af det samlede danske Erhverv, er jeg enig, og jeg vil samtidig fremhæve, at hvis den nævnte Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremførte, er rigtig, maa det være en naturlig Konsekvens heraf, at det er urigtigt at fremføre den Betragtning, som er fremkommet fra visse Dele af Landbrugserhvervet, nemlig at det er dette Erhverv alene, der indtjener Eksportvalutaen og derfor maa have ubegrænset Hals- og Haandsret over denne. Landbrugets Mejerier og Slagterier m. v. er det sidste Led i den Produktion, hvorpaa Landbrugseksporten hviler, men er ikke det eneste Led i denne Produktion, idet den bygger paa og er afhængig af mange Faktorer inden for det danske Samfund, hvis Medlemmer derfor ogsaa maa anses som Medarbejdere og Medproducenter ved Fremstillingen af Eksportvarer. Dette gælder i første Række Landbrugets Arbejdere; men ogsaa den Virksomhed, der udøves af andre erhvervsdrivende, er i Virkeligheden en nødvendig Faktor i og en Del af Fremstillingen af Eksportvarerne.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav Udtryk for den Opfattelse, at det maaske kunde være hensigtsmæssigt ikke at vedtage en Valutalov til Støtte for vore Eksportinteresser, før man gik til Forhandling med de fremmede Lande om Adgang for vore Eksportvarer. Heri er jeg ikke enig. Hvis man skal have Mulighed for, som Forholdene i Verden ligger, med Udsigt til godt Resultat at føre handelspolitiske

Forhandlinger til Støtte for vor Eksport, er det nødvendigt paa Forhaand at vide, at der er nærliggende Mulighed for, at en eventuel afvisende Holdning fra Udlandet kan medføre tilsvarende Virkning for Udlandets Eksport hertil. Erfaringen viser, at det er muligt og hensigtsmæssigt at føre handelspolitiske Forhandlinger med Udlandet paa et saadant Grundlag, som Valutaloven frembyder.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen omtalte Valutalovens beskæftigelsesmæssige Formaal, som han dog ikke syntes at have større Interesse for, selv om han anerkendte, at der kunde forekomme saadanne Tilfælde af ubillig Konkurrence, at det vilde være rimeligt at yde Beskyttelse herimod. Det ærede Medlem udtalte sig, som om Eksporterhvervenes, specielt Landbrugseksportens Interesse ved Valutaordningen var ofret paa Hjemmeindustriens Alter, som om Eksporterhvervene ingen Støtte fik, men tværtimod blev hemmet derigennem, at de maatte betale deres indenlandske Produktionsudgifter paa Grundlag af et højere Prisniveau end det paa Verdensmarkedet gældende. Den anførte Betragtning er ikke rigtig, og jeg er sikker paa, at mange Kredse inden for Landbruget heller ikke deler den. Forholdet er jo det, at der paa Grundlag af Valutaloven ydes den danske Landbrugseksport en meget effektiv og ganske nødvendig Støtte, og at dette i betydeligt Omfang medfører, at danske Forbrugere og dansk Industri og Haandværk maa betale højere Priser for deres udenlandske Fornødenheder end ellers nødvendigt. For at muliggøre den danske Landbrugseksport har vi i vidt Omfang forpligtet os til at købe det danske Samfunds udenlandske Fornødenheder i Lande, hvis Priser ligger højere end de Priser, hvortil vi, hvis vi var frit stillet, kunde købe de paagældende Varer i andre Lande. Alle kender nærliggende og vægtige Eksempler herpaa. Naar Forholdet i vidt Omfang er det, at andre Erhverv og de danske Forbrugere maa betale for høje Priser paa mange af deres Fornødenheder af Hensyn til Opretholdelsen af Landbrugseksporten, synes Landbruget ikke med Rette at kunne besvare sig over disse Prisstigninger, for saa vidt de netop i første Række er et Offer, som de andre Erhverv og Forbrugere bringer af Hensyn til Landbrugets Eksport i Samfundets fælles Interesse. Som tidligere nævnt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om, at Landbrugseksportens Trivsel er en fælles Samfundsinteresse, som kan være et fælles Offer værd.